

330

Rapport van de
Middelste Med.
Socijeteit van
vande Raabentou

M
XX
18/

IV. 2. 10. 2
~~III. 2. 10. 2~~

M. XXI

18/

Suppl. 60370/D

RIJKSUNIVERSITEIT

Suppl

~~ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA~~

~~UNIVERSITEIT~~

42600

RAPPORT VAN DE PROFESSOREN,
UITMAKENDE DE
MEDISCHE FACULTEIT

T E

U T R E C H T,

Aan de Heeren Gecommitteerdens van Hun Ed.
Mog. de Heeren Staten 's Lands van Utrecht,

RAKENDE DE
PROEVEN, DOOR DEZELVEN,

OP ORDRE VAN HUN ED. MOG., IN EENIGE

K O E B E E S T E N

G E N O M E N.

DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE CHIEF OF MEDICAL DEPARTMENT
WASHINGTON, D. C.

REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE
ON THE

LANDS

IN THE DISTRICT OF COLUMBIA

AND ADJACENT TERRITORIES

BY

JOHN W. ...

EDELE MOGENDE HEEREN!

Door Uw Ed. Mog. gecommiteerd zynde ter beproeving van eenige Middelen, zo tot afweeringe als tot geneezinge der Ziekte, tegenswoordig onder het Rundvee grassceerende, hebben wy het van onzen pligt geagt, Uw Ed. Mog., na het aflopen dezer zaak, nader verslag van onze Commissie te moeten doen, en nemen teffens de vryheid, om Uw Ed. Mog., by deze gelegenheid, onze waarnemingen zo omtrent het beloop als omtrent den aard en werking der Ziekte, beneffens eenige aanmerkingen omtrent de geneeswyze, een weinig breeder voor te stellen.

Zaterdag den 28. January des lopende jaars ons begeven hebbende naar de Stal van Paulus van Os buiten de Tolsteegpoort, in welkers omtrekt de Ziekte niet was, vonden wy aldaar twintig Koe-Beeften, tot doen der boven gemelde Proeven geschikt; onder dezelve waren elf Kalf-Koeyen, agt Vaars-Koeyen en eene Kwee:zy waren allen tierig, greechtig in het eeten en zeer gezond.

Deze Beeften, tot voorkoming van verwarring, behoortlyk geschikt en genommerd zynde, heeft men dezelve op verscheide wyzen tegens de Besmetting der thans grassceerende Ziekte zoeken te præpareeren, en ten dien einde de Middelen, welken ons daar toe het dienstig scheenen, geapliceerd.

N. I en II. Namelyk, hebben wy dagelyks tweemaal laten geven vier loot gemeen Zout.

A 2

N. III.

N. III en IV. werd tweemaal daags gegeven een Infusie van Kamille-Bloemen: deze werd gemaakt van één handvol dezer Bloemen, welken men een quartier uurs liet trekken met één mingele warm Water, en vervolgens afgegoten hebbende, laauw ingaf.

N. V. en VI. Heeft men tweemaal daags ingegeven een Infusie van Salie, die op dezelfde wyze gepræpareerd was, als het aftrekfel der Kamille-Bloemen.

N. VII. en VIII. Hebben tweemaal daags gekregen een Infusie van Wynruit, ook eveneens gepræpareerd als het bovengemelde aftrekfel der Kamille-Bloemen.

N. IX en X. Werd dagelyks in twee reizen gegeven twee loot Extract van Kina, gefolveerd in één pond Water.

N. XI en XII. Hebben, om den anderen dag, een Purgatie gekregen.

N. XIII en XIV. Is dagelyks ingegeven een Decoctum van $\frac{1}{2}$ ℞ Antimonium en $\frac{1}{2}$ loot Sal Tartari, het welk men met vier mingelen Water had laten koken tot op de helft.

N. XV. Is aan beide zyden, op het dikke der Voorpotten, op de gewone wyze, een Wrang gezet.

N. XVI. Heeft men aan de slinker Voorpoot een Seton gezet van Paarden hair.

N. XVII, XVIII, XIX en XX. Heeft men, gedurende de præparatie der overigen, aan de Natuur willen overlaten; alleen hebben wy aan N. XVII. eens de proef genomen van de Tartarus Emeticus, en dezelve tweemaal een Purgatie gegeven van de Rad. Hellebor. ingri.

De voorfz. Middelen zyn by aanhoudenheid, gebruikt geworden van den 31. January tot den 20. February daar aan volgende, en gedurende al dien tyd tyd zyn deze Beesten, (die gekogt waren op plaatsfen, daar nog geen ziekte vernomen was,) opgepast door menschen, die by geen zieke Beesten kwamen; de Stal is dagelyks berookt of met Genever Bessen of met Azyn, en de Beesten zyn gevoederd geworden met Strooy, dat van plaatsfen kwam, daar geen besmetting was: alleen heeft men, om het onderscheid van Voeder te beproeven, aan vier derzelve, namelyk.

N. XVII,

N. XVII, XVIII, XIX en XX. het Hooy, zedert den 11. February, onthouden, en tot hun morgen en avond Voeder gegeven een Pap of Sop, gemaakt van gehakt Gerstestroo, Brouwersdrif, grof Boekwyten-Meel en Water, terwyl ze tusschen beiden droog Gersten-Stroo kreegen.

Door het gebruik der voorsch. Middelen is in het algemeen geene zichtbare verandering veroorzaakt; de Beesten bleeven allen wel en namen zelfs aan: alleen moeten wy aanmerken, dat N. IV. den 17 February, haar Kalf verlegd heeft, het welk gerekend wierd van 7 maanden te zyn, en schoon zwak, egter geleefd heeft tot den 6 Maart, wanneer het zelve aan de grasseerende ziekte gestorven is.

Verder vinden wy omtrent de præparatoire middelen niets aantemerken, dan alleen ten opzichte der Purgatien aan N. XI. en XII. gegeven.

Deeze waren in het begin van een zagten aard als het Sal. Ebsen van tot 8 Oncen, gedaan by gemeene Syroop: de Spaansche Zeep tot 3 loot, met één loot Rhabarber; insgelyks 8 loot Cremor Tartari met 2 loot Rhabarber; als mede een Decoctum van 2 loot Senebladeren, met één loot Rhabarber en 3 loot Sal. mirab. Glaub. &c. maar deezen te vergeefs en zonder eenige verandering der mest, gegeven zynde, hebben wy het Electuarium Chalagogum voorgeschreven tot 8 loot; de Radix Afari, tot 2 loot, maar mede zonder effect, en door veele Proeven hebben wy gezien, dat het, wegens de wonderbaare structuur der Maagen en Ingewanden, zeer ongemakelyk valt, het Rund-vee tot purgeeren te brengen en geen een Purgans gevonden, als de Helleborus niger en Coloquint.

Tot braaken zyn deeze Beesten in het geheel niet te krygen; immers heeft nog de Radix Ipecacuanhæ nog de Radix Afari, nog de Tartarus Emeticus, schoon in eene groote quantiteit gegeven, niets uitgewerkt.

Wy hebben ons daarom, ter zuivering der Maagen en Ingewanden, altoos gehouden aan de Rad. Helleb. nigr., die tot $\frac{1}{2}$ of $\frac{3}{4}$ loot gegeven, naar verloop van omtrent 12 uren, altoos een dunne en en sterke afgang bewerkt heeft.

Op de voorgem. wyze nu, tot den 20 Febr. voortgegaan zynde, oordeelden wy het nu tyd te zyn, om de Beesten aan de besmetting bloot te stellen, ten welken einde men dezelve den 31 February van bovengem. stal buiten de Tol-

letteeg-poort, (waaromtrent men de ziekte nog niet vernam) overbragt naar buiten de Waardpoort, daar de 12 eersten op stal van Sr. de Vrees, en de 8 overigen op naastgelege Stal van Koedyk geplaatst werden. Allen waren zy toen volkomen wel en tierig.

Van deezen dag af, is het Hooy ook aan de overige Beeften onthouden, en ze zyn zedert allen met de bovengenoemde Soppen of Pappen gevoederd, waardoor men in het algemeen heeft opgemerkt, dat de Mest wat dunner wierd.

Den 23. February heeft men vier van deeze Beeften de ziekte inge-ent, naamelyk N. I, XII, XIII & XX. om dus op elke Stal twee besmette Beeften, en wel aan de hoeken, te hebben.

De In-enting is geschied door middel van vlosse Katoendraaden, die men tot tweemaal had nat gemaakt in het kwyl en snot van een Beest, dat voor 6 dagen ziek geworden zynde, nu zeer erg stond, dog eger naderhand gebeterd is, Deeze draaden werden by N. I en XII. wederzyds aan het dikke der voorpooten, en by N. XIII en XX. aan beide zyden op het dikke der Deyen, (naa dat het hair tot eene genoegzaame ruimte uitgetrokken was,) met eene ordi-Seton-naalde, ter lengte van omtrent 4 duimen, onder de huid doorgestoken, en derzelve einden vervolgens aan elkander vastgeknoopt.

Ondertuffchen terwyl wy de uitwerking en overgang der besmetting afwagteden, zyn er aan de 16 overige Beeften geene Medicamenten gegeven, behalven aan N. VIII, X, XVI en XVIII. die op den dag der In-enting en de twee volgende, ieder tweemaal daags tien Oncen Lyn-Olie gekregen hebben, het welk voornaamelyk geschied is om de gewaande Purgeerkragt van deezen Olie te beproeven en teffens te zien, of door deszelfs smeerigheid het aansteekende Venyn zou kunnen werden stomp gemaakt: maar in plaats van dunner en gemakkelyker te mesten, wierden deeze 4 Beeften hardlyviger en mesteden gelyk de Paarden; zelfs raakten dezelve van het eeten en herkaauwen af, en wierden druilig, ja de Beeften, die naast deezen stonden, scheenen derzelve adem te schuuwen en waren onlustig; het gebruik der Olie werd daarom den derden dag gestaakt, waarop daags daar aan deeze 4 Beeften wederom begonnen te eeten, te herkaauwen en natuurlyk te mesten,

Van

Van dien tyd af tot den 2 Maart waren alle de Beesten, behalven de Inge-enten, wel: op dien dag hoorde men doorgaans kuggen en knerffen met de tanden, en vermoedede daar uit, dat de besmetting van de Inge-enten, (by wien de werking der In-enting toen het hevigst was) reeds tot de anderen was overgegaan; en deezen gaven ook allen tusschen den 7 en 9 Maart zekere tekenen van ziekte en zyn er vervolgens, uitgenomen N. IV. vroeger of laater aan gestorven.

Wat Phænomena zig, gedurende de ziekte, by deeze Beesten vertoond, en welke Middelen wy aan elk hebben voorgeschreven, zal best blyken uit eene korte Historie der ziekte van ieder Beest, welke wy daarom nodig geoordeeld hebben, hier ter plaatse te laten volgen.

N. I. Een Vaars-Koe van 5 Jaaren, die tot een Præservatif, gedurende 3 weken, dagelyks het gemeen Zout gebruikt had, en daarop den 23 Febr. aan de Voorpooten inge ent was, was den 24 dito op die plaatsen reeds pynelyk; ook waren deeze plaatsen eenigzints gezwollen.

Den 2 Maart begint zig de ziekte door kuggen, knerffen met de tanden, vermindering van eeten en mindere quantiteit van Melk te openbaaren.

Den 4 dito, mest het Beest nog natuurlyk, maar werd hoe langer hoe benaauwder. Het sterft 's morgens den 6 Maart.

N. II. Een Kalf-Koe van 6 Jaar, die insgelyks drie weken lang, het gemeene Zout gekregen had, geeft

Den 2 Maart door hoefsten en knerffen met de tanden eenige tekenen van besmetting.

Den 4 Maart. Begint dit Beest driemaal daags het volgende Medicament te gebruiken.

R. Aq. Dec. Hord. unc. xxvij.

Sp. Vitriol. q. f.

ad gratam aciditatem.

D.

Den 6. dito, zagen wy dit Beest nog eeten, herkaauwen en natuurlyk mesten.

Den 8 dito. Weigert het zelve het eeten, en mest dun en groenagtig.

Den 9 dito. Werpt het zelve een voldragen dood Kalf, het Beest is zeer zwak, en krygt daarom 's avonds

R. Theriac. Andr. Unc. 1.
D.

Het sterft 's nagts.

By de opening zyn alle de Ingewanden der Buik en Borst uiterlyk wel gevonden. De stof in de Pens was dunner en stonk minder als gewoonelyk by Beesten, die aan deeze ziekte sterven.

N. III. Een Vaars-Koe van 4 Jaar, die van den 31 Jan. tot den 20. Febr. het Infusum Fl. Chamæmel. gebruikt had, werd den 23 en 24 Febr. geclysteerd met 2 ℥ Lyn-Olie, maar deeze Clysteer liep telkens, na een geruimen tyd ingebleven te zyn, zonder eenige verdere ontlasting, af.

Den 2 Maart, Begint het Beest te kuggen en op de tanden te knerffen: het blyft anders wel tot den 8 dito, wanneer het meer hoeft, zig schud en rild.

Den 9 dito. Is de Melk veel minder.

Word 3 ℥ Bloed afgelaten, het welk op het oog volkomen natuurlyk was.

Begint heden het Aq. Dec. Hord. met Sp. Vitriol. te gebruiken op dezelfde wyze, als N. II.

Den 10 dito. Begint de mest reeds dunner te worden; dit neemt van dag tot dag toe, tot dat het Beest sterft.

Den 13 dito. Is de ademhaling reeds zeer benaauwd.

Krygt deezen avond twee loot Muscaat-Noot, sterft 's nagts tusschen den 14 en 15 Maart.

N. IV. Een Kalf-Koe van 4 Jaar, heeft van den 31 Jan. tot den 20 Febr. gebruikt het Infusum Fl. Chamæmel.

Verlegt in die tusschentyd (den 16 Febr.) haar Kalf.

Den

Den 23 en 24 Febr. werd dit Beest het zelfde Lavement gezet, als aan N. III. dog zonder merkelyke uitwerking.

Den 2 Maart, hoort men het kuggen en knerffen op de tanden, maar blyft voor het overige gezond tot den 8 Maart, wanneer men meer hoeft, rilling en schudding waarneemt.

Van den 9 tot den 15 Maart krygt het Beest driemaal daags het volgende.

℞. Aq. Dec. Hord. Unc. xxviij.
Gumm. Arab. Unc. ij.
M.

Den 10 dito. Begint de Melk merkelyk te verminderen en de mest dunner te worden.

Den 11 dito. Is nu geheel van het eeten af en sterk aan de Rey. Geeft nog wat Melk.

Den 12 dito. Is het Beest zeer zwak en benaauwt. Men heeft het zelve 17 oncen Bloed afgelaten, het welk geen tekenen van onsteeking geeft, en schoon langzaamer als gewoonelyk, egter concreseerd.

Den 13 dito. Begint de mest wat meer gebonden te worden.

Den 14 dito. Is de mest bykans natuurlyk, komt ook wederom een weinig aan het eeten en is vervolgens volkomen hersteld.

N. V. Een Vaars-Koe van 3 Jaaren, heeft drie weeken lang gebruikt het aftreksel der Salie.

Deeze blyft wel tot den 8 Maart, wanneer ze begint te kuggen, het lighaam te schudden en te rillen.

Den 9 Maart. Begint dit Beest het zelfde Medicament te gebruiken, als N. IV.

De eetlust is verminderd.

Den 10 dito. Begint de Mest dunner te worden, ook minderd de Melk, en het Beest weigerd volstrekt het Voeder.

Den 14 ditv. Is het zeer benaauwd en looft veel kwyl en snot. Neus, Hoorens, Snoet, en Speenen zyn koud.

De Loop had opgehouden, waarom wy de volgende Clysteer ordonneerden.

℞. Aq. Dec. Hord. Unc. xx.
El. Diacathol. Unc. vj.
M. F. Clysma.

Maar het Beest stierf kort naa de applicatie.

N. VI. Een Kalf-Koe van 3 Jaaren, heeft op dezelfde wyze als N. V. gebruikt de Infusie der Salie.

Deeze is gezond gebleven tot den 8 Maart, wanneer men hoeft, rilling en schudding waarnam.

Ondertusschen is dit Beest reeds den 4 Maart een groote Spaansche Vlieg agter de Schoft een weinig bezyden de ruggestreng geappliceerd, die tot den 8 dito vry wel gewerkt heeft: ook heeft men het zelve van den gem. dag af dagelyks één hand vol gemeen Zout gegeven.

Den 12 Maart. Begint de mest dunner te worden.

Deezen dag heeft men een tweede Spaansche Vlieg geappliceerd aan de andere zyde, die ook vry wel getrokken heeft.

Langzaamer hand raakte het Beest van het eeten af; de Loop nam toe en het stierf's avonds den 14 Maart, zeer zagtes.

N. VII. Een Vaars-Koe van omtrent 5 Jaaren, heeft drie weeken lang gebruikt de Infusie der Wynruit.

Deeze heeft den 23 Febr. gekregen twee loot Rad. Ipecacuanhæ, dog zonder effect.

Den 4 Maart. Is aan dit Beest een Spaansche Vlieg gezet, en dit heeft men op den 10 dito herhaald: ook heeft men het zelve van den 4 Maart dagelyks een hand vol Zout gegeven.

De Spaansche Vliegen hebben wel getrokken, vooral de eerste.

Den 9 Maart. Begint het Beest dunner te mesten, en

Den 12 dito is het 's morgens gestorven.

N. VIII. Een Kalf-Koe van omtrent 4 Jaar, heeft insgelijks de Infusie der Wynruit gebruikt.

Deeze heeft den 23, 24, en 25. February tweemaal daags gekregen tien Oncen Lyn-Olie, maar raakt daar door van het eeten en herkauwen af, en mest harder, omtrent als een Paard.

Van den 27 Febr. tot den 2 Maart. Is het Beest volkomen wel geweest.

Den 3 Maart. Raakt het van het eeten af, en

Den 4 dito komt het aan een stinkende Loop.

Het krygt nu dagelyks 2 Oncen Theriaca Diatefferon.

Van den 6 tot den 10 Maart, eet, herkauwd en mest het natuurlyk en word van allen, die het zien, voor gebeterd gehouden; maar den 11 Maart, komt de Diarrhee wederom.

Den 14 dito. Werpt het een dood Kalf, en sterft 's anderendaags voor de middag.

N. IX. Een Kwee van 3 Jaaren, heeft van den 31 Jan. tot den 20 Febr. dagelyks gebruikt twee loot Extractum Cortic. Peruv. gefolveerd in xvj. Oncen Water.

Deeze heeft men den 23 Febr. gegeven twee loot Rad. Ipecacuanhæ, maar zonder de minste uitwerking, en is gezond gebleven tot den 9 Maart; toen gaf het tekenen van ziekte door hoeft, rillingen, schuddingen en verminderde eetlust.

Van die tyd tot dat het stierf, heeft dit Beest dagelyks twee Oncen Theriaca Diatefferon gebruikt.

Den 12 Maart. Is het aan de Loop gekomen en den 15 dito, zonder hevige bewegingen gestorven.

N. Een Kalf-Koe van 4 Jaaren, heeft op dezelfde wyze het Extractum Cort. Peruv. gebruikt, als N. IX.

Den 23, 24 en 25. Febr. is aan dit Beest dagelyks inge-
ge-

geven xx. Oncen Lyn-Olie, met het zelfde effect als N. VIII. het werd 'er meer door verstoppt, en raakt van het eeten en herkaauwen af, maar met het gebruik der Olie uitgescheiden zynde, is het van zelfs wederom wel geworden.

Den 8 Maart. Begint het door hoeft, rilling en verminderde eetlust tekenen van ziekte te geven.

Krygt nu dagelyks tweemaal het volgende Decoctum.

℞. Rad. Gramin. Unc. iv.
Coq cum f. q. aq.
Col. Unc. xxviij. adde
Nitri Unc. i.
M.

Den 12 Maart. Raakt het Beest aan de Loop, en den 15 dito 's avonds sterft het, zonder sterke bewegingen.

N. XI. Een Vaars-Koe van 5 Jaaren, heeft van den 31 Jan. tot den 20 Febr. om den anderen dag eene Purgatie gekregen, en is gezond gebleven tot den 8 Maart, wanneer zig de ziekte door hoeft en verminderde eetlust begint te ontdekken.

Den 12 Maart. Begint de Loop.

Den 14 dito. Krygt het Beest zwaare Convulsien, sterk slaande en de Kop draaiende; het maakt ook een vreeselyk geluid en sterft 's nagts.

Gedurende de ziekte heeft het dagelyks het Decoct. Gramin. gebruikt van N. X.

N. XII. Een Kalf-Koe van 4 Jaaren, heeft ook om den anderen dag een Purgans gekregen.

Den 23 Febr. Is dit Beest aan de beide Voorpoten inge-ent.

Den 28 dito. Waren de Inge-ente plaatsen sterk gezwollen en pynelyk

Den 3 Maart. Zyn de gezwollen veel kleinder.

Den 6 dito. Begint het Beest dun en stinkend te mesten en is zeer benaauwd.

Het sterft 's anderen daags 's morgens.

Naa de In-enting heeft dit Beest geen Medicamenten gebruikt.

N. XIII.

N. XIII. Een Vaars-Koe van omtrent 3 Jaaren, heeft 3 weken lang, gebruikt het Decoëctum Antimonii.

Deeze werd

Den 23 Febr. op beide zyden inge-ent aan het dikke der Deyen.

Deeze plaatsfen zwollen langzaamerhand en werden zo pynelyk, dat het Beest, den 1 Maart nedergefallen zynde, niet als met veel moeite konde verplaatst worden.

De ontstaane verzweeringen geopend zynde, gaven eene stinkende en Ichoreuse stoffe uit.

Den 3 Maart. Was de stank zo verschrikkelyk, dat het in de Stal niet te houden was.

In de nagt tusschen den 3 en 4 Maart is dit Beest gestorven, hebbende 24 uren lang, op de slinkerzyde, met uytgestrekte pooten, als onbeweegelyk, gelegen.

By het afhaalen der Huid zag men de Billen en Deyen sterk verzworen en gegangræneerd.

N. XIV. Een Kalf-Koe van omtrent 4 Jaar, heeft insgelyks, drie weken lang, het Decoëctum Antimonii gebruikt.

Deeze begint

Den 2 Maart te kuggen en op de tanden te knerffen.

Den 4 dito. Eet het Beest weinig, maar mest natuurlyk. Nademiddag krygt het zelve $\frac{3}{4}$ loot Rad. Hellebor. nigr. en hierdoor komt het

Den 5 dito sterk aan de Rey, dat tot's anderendaags duurt.

Den 7 Maart. Is de mest wederom meer gebonden, maar

Den 8 dito. Is ze dun, geel en stinkende.

De Diarrhee heeft aangehouden tot den 11 dito, wanneer het Beest, naa schrikkelyke benaauwdheden uitgestaan, en een menigte schuimend kwyl geloofst te hebben, omtrent den middag gestorven is.

N. XVI. Een Vaars-Koe van 6 Jaaren, is den 1 Febr. op
D beide

beide zyden, aan het dikke der voorpooten een Wrang gezet, maar, uitgenomen eene ligte zwelling, is hierop niets gevolgt.

Den 18 Febr. heeft dit Beest het volgende Purgans gebruikt.

R. Fol. Sen. Unc. i.
Decoct. Col. ℥ i. adde
Aloes Succotr. Unc. j.
Stent per noctem super
cineres calidos.

D.

Maar dit heeft geen werking gedaan.

Naderhand hebben wy dit Beest gegeven $\frac{1}{4}$ loot Rad. Helleb. alb., waardoor de Mest alleen een korten tyd een weinig dunner geweest is.

Den 2 Maart. Was de eetlust minder, ook was er zomwylen hoeft en knersing der tanden; dit duurde egter niet lang, maar het Beest was van den 4 tot den 6 Maart, gretig in het eeten.

Den 7 dito: Is de Melk en de eetlust zeer verminderd. Krygt 's avonds $\frac{3}{4}$ loot Rad. Helleb. nigr., waarop het Beest 's anderendaags sterk aan de Rey komt: deeze heeft geduurt tot de dood toe.

Den 10 Maart. Was de neus zeer snotterig, en het Beest kwyldte sterk: ook kreunde het zeer. Alle extremiteiten waren koud en het stierf 's avonds.

N. XVI. Een Kalf-Koe van 5 Jaaren.

Aan deeze is op den 1 Febr. aan de linker voorpoot een Seton gezet van Paardehair; maar dezelve heeft byna geen etter gegeven.

Den 18 Febr. heeft dit Beest gekregen het volgende Purgans

R. Scammon. pulv.
Sacchar. aa dr. ij.

M.

Maar zonder eenige uitwerking.

Den 24, 25 en 26 Febr. Heeft men het tweemaal daags gegeven x Oncen Lyn-Olie, met het zelfde effect als by N. VIII en X.

Den

Den 7 Maart. Was de eetlust minder, en den 9 dito weigerde het Beest het Voeder volstrekt.

Den 8 dito. Is de mest wat harder, waarom men 's avonds de volgende Clysteer appliceerde

℞. Aq. Dec. Hord. Unc. xxiv.
El. Diacathol. Unc. vj.
M. F. Clysma.

Den 9 dito. Begint de Loop, en het Beest stierf 's anderendaags naa alvorens schrikkelyke Convulsiën te hebben gehad.

By de opening was alles natuurlyk, uitgenomen eenige tekenen van koud vuur in de Ingewanden.

N. XVII. Een Vaars-Koe van 4 Jaar.

Deeze heeft, benevens de 3 overigen, zedert den 11. Febr. in plaats van Hooy, tot haar Voeder gekregen Hakfel van Gerste-Stroo, Brouwers-draf, Boekwyte-meel en Water.

Den 6 Febr. hebben wy aan dit Beest laten geven 20 greinen Tartarus Emeticus, dog zonder eenige uitwerking, niet-tegenstaande men het zelve geduurig eene goede quantiteit laauw Water liet ingieten.

Den 14 Febr. Heeft het de volgende Infusie gekregen:

℞. Rad. Helleb. nigr. dr. ij.
Infunde per $\frac{1}{2}$ hor. cum Cerev.
Unc. xxvij. Ebulliant leviter,
Colatura
D. Ufui.

Maar dit Medicament heeft geen effect gedaan.

Den 16 Febr. Heeft men dit Beest het volgende Purgans gegeven

℞. Rad. Helleb. nigr.
Fruct. Colocynth. aa dr. ij.
Coq. ex Cerev. rec. Unc. xxvij.
Colatura
D. Ufui.

Hier door is het zelve 's anderendaags sterk aan de Rey geraakt, en dit heeft geduurt tot den 18 Febr.

Dit Beest is gezond gebleven tot den 9 Maart, toen is het 's avonds geclysteerd met 2 ℥ Aq. Dec. Hordei en 6 Oncen Elect. Diacathol.

Dit Lavament is 's morgens den 10 dito gerepeteerd en het Beest is sterk aan de Rey gekomen, 's avonds heeft het gekregen 2 loot Theriaca Diatefferon, waarmede men vervolgens tweemaal daags gecontinueerd heeft.

De Loop, op het Clysteer gevolgd, is den 11 Maart opgehouden, maar den 12 dito wederom begonnen, en heeft geduurd tot den 15 dito, wanneer het Beest stierf.

N. XVIII. Een Kalf-Koe van 5 Jaar.

Aan deeze, welke zedert den 11 Febr. ook met bovengem. Soppen is gevoederd geweest, hebben wy te gelyk met N. VIII, X en XVI. de Lyn-Olie beproefd, en er het zelfde effect van bespeurd als by de anderen.

Vervolgens heeft men het zelve (naar zeker voorschrift door wylen den Heer Hamel Bruininx in den Jaare 1712. aan Hun Hoog Mog. gecommuniceerd)

Den 9 Maart, wanneer het Beest tekenen van ziekte gaf, een Wrang door het Oor gezet.

De eetlust den 10 dito verminderd zynde, gaf men het $\frac{1}{2}$ loot Rad. Helleb. nigr.

Den 11 dito en vervolgens heeft het dagelyks, (ingevolge het bovengem. Voorschrift) gekregen één loot van het volgende Medicament.

℞. Rad. Gentian.
 — Vincetox.
 Hbæ Absynth.
 — Rutæ
 Alum. Plum.
 Sal. Culin. aa Unc. β.
 Bulb. Allii N. ij.
 Conscissa misce.

Wy zagen het Beest deezen avond nog iets eeten, maar het was sterk aan de Loop en steunde zeer.

Den 12 en 13 dito. Was het geheel van het eeten af.

Den 14. At het wederom een weinig: de Loop continueerde, maar was den 15 iets minder.

Nu was de Neus snotterig, en de houding treurig: de beweging der Buikspieren was niet hevig.

Het Beest stierf 's morgens den 16 Maart.

N. XIX.

N. XIX. Een Kalf-Koe van 4 Jaar.

Deeze, welke na den 11 Febr. ook de bovengem. Soppen tot haar Voeder gehad heeft, heeft gedurende de præparatie der overigen, geen Medicamenten gekreegen, als eens $\frac{1}{4}$ loot Rad. Helleb. nigr.

Den 9 Maart is er aan dit Beest, even als aan N. XVIII. een Wrang door het Oor gezet.

Daags daaraan heeft het nog eens $\frac{1}{4}$ loot Rad. Helleb. nigr. gekreegen, en vervolgens heeft het

Den 11 dito. bovengem. Medicament van den Heer Hamel Bruininx beginnen te gebruiken.

Men bemerkte deezen dag reeds een beginfel van Loop, die vervolgens is toegenomen.

Den 14 dito. Steunde het Beest allerdroevigst, was schrikkelijk benaauwd en stierf 's nagts onder een vreesfelyk gebulk.

By de opening bevond men Long en Lever zwartagtig, en het Vlees van een buitengemeene hoog roode Couleur.

N. XX. Een Kalf-Koe van 6 Jaaren.

Deeze, welke benevens de 3 vorigen, zedert den 11 Febr. met Soppen is gevoederd geweest, is den 23 Febr. even gelyk N. XIII. op beide zyden, aan het dikken der Deyen inge-ent.

Deeze plaatsen zyn langzaamerhand meer en meer gezwollen, zo dat 'er den 1 Maart groote abscessen geformeerd waren: deeze geopend zynde, gaven eene groote quantiteit dunne, scherpe, en zeer stinkende Etter.

Den 3 Maart. Was het Beest gansch van het eeten af en reeds aan de Loop.

Den 4 dito. Verloste het met moeite van een dood Kalf. De ontlasting van lechoreuse stof was nu verminderd en de verzweeringen gaven bewyzen van Gangraena.

Den 5 dito. Is het Beest, naa zwaare benaauwdheden gestorven.

By de opening zag men, dat de verzweeringen zig veronder de Huid hadden uitgebreid, en dat de Spieren rondsomme verrot waren.

Dus hebben wy, Ed. Mogende Heeren, het voornaamste van het geen door ons verrigt is, aan Uw Ed. Mog. opengelegd, en zullen nu, met verlof van Uw Ed. Mog., de vryheid

heid neemen, om de gewoone loop deezer ziekte, voor zo verre wy dezelve uit onze waarneemingen by het doen deezer Proeven hebben opgemaakt, in een kort bestek nog wat nauwkeuriger afteschetfen.

Het begin der ziekte is bezwaarlyk te bepaalen.

De eerste tekenen van Besmetting zyn een droog kugje, knersfen op de tanden, ongewoone schudding van het Lyf en Rilling.

Deeze tekenen vertoonen zig doorgaans 4, 5 en zomwylen wel 6 à 7 dagen voor de ziekte, blyvende de Beeften intusschen tierig en wel.

Het eerste zeker teken der ziekte, is by Melk-Beeften, vermindering van Melk, en by allen, mindere eetlust: hier komt by, ongelyke warmte, druiligheid, sterkere beweging van het hart, rilling zo wel van het geheele lighaam als van byzondere deelen van de Huid, welke vooral aan de Dunning door eene schielyke unduleerende beweging der Spieren te zien is.

De Eetlust gaat langzaamerhand geheel weg.

Het herkaauwen ziet men nog wel den eersten en tweeden dag naa de verminderde graagte, maar houd vervolgens in de meesten geheel op.

Het mesten is in de eerste dagen der ziekte natuurlyk; vervolgens houd de afgang eenige uren, by zommigen een halven dag, by anderen langer, op: dan volgt de Loop, die langzamerhand vermeerderd, en by de meesten geelagtig en stinkend is, loopende de stof, op het laatst, doorgaans, zonder sluiting en onder een slap-hangende staart, af.

De Beeften, schoon er weinigen het drinken geheel weigeren, vallen egter in deeze ziekte, gansch niet dorstig.

De Urine werd, gedurende de ziekte niet zo dikwyls als in den staat van gezondheid, maar in meerder quantiteit te gelyk, geloosd: ze is half troebel, en geeft geen sediment als eenige flymerige vlokken. De reuk is niet onnatuurlyk.

De Adembaling is, in den beginne, vry, maar den derden of vierden dag werdze kort en benaauwd: de inspiratie is ondiep, en de exspiratie zeer moeielyk, geschiedende dezelve met eene geforceerde beweging der Buik-Spieren, waardoor by de meesten een geluid gemaakt word, gelykende

de naar dat van een mensch , die sterk op den afgang perft: dikwyls is eene dubbele zamentrekking des Buiks nodig, om de lugt eens uitteperffen: de Neusgaten staan dan meest wyd open, en vloeien, gelyk de Oogen, meer of min waterig of gebonden.

Ondertuffchen zweld de Buik, dan min, dan meer; de onrust neemt toe; de Beeften gaan dikwyls nederliggen, maar staan kort daar naa, met moeite en dikwerf niet als naa veel vrugteloofse poogingen, wederom op: liggende, zynze oogfchynelyk benaauwder; in het staan zettENZE de beenen verder van een, en staan veelyds overkoot.

De zwakheid en benaauwdheid neemt toe; de uitwendige deelen werden koud; de klopping van het hart werd flauwer; men voeld zelfs, eenige uren voor de dood, in de Mond, eene tegensnatuurlyke koude.

Zommige kermen hard en fchuimen sterk uit de mond; anderen weinig. Zommigen maaken, kort voor de dood, zwaare bewegingen, vooral met de Kop; anderen fterven ftill en onverwagt.

De ziekte duurt zelden langer als 7 dagen, en meest korter, gerekend van de zekere tekens der ziekte af.

Tuffchen de Besmetting en de Ziekte zelfs fchynen ook 5, 6 à 7 dagen te verlooopen.

By de opening van gestorvene Beeften vind men gemeenlyk Long, Hart en Lever als in gezonde Beeften.

De eerste Pens is altoos vol onverteerd Voedzel, zelfs fchoon de Beeften in de ziekte niets gegeten hebben, en deszelfs binnenfte Vlies laat zig, zonder moeite, van het volgende affcheiden.

De stof, die men in de Pens vind, is drooger en ftinkt meer by Beeften, die met Hooy zyn gevoederd geweest, dan by die, welke Zoppen gebruikt hebben.

De Pfeauter of Boek-Pens is ook altoos vol en de stof harder en drooger als in de eerste Pens: deszelfs Bladeren zyn nu en dan als verbrand.

De vierde Maag is ledig en flap, gelyk ook de Ingewanden, waaraan men dikwyls niets onnatuurlyks, dog nu en dan eenige bewyzen van Gangræna ziet.

De Herffenen vertoonen ook niets onnatuurlyks:

Nieren, Blaas en Lyf-Moeder zyn natuurlyk, ook is het Liquor Amnii by gestorve Kalf-Koeien niet bedorven.

Wanneer men al het voorgemelde naagaat, ziet men klaar, dat deeze ziekte aansteekende en zeer kwaadaardig is, en het is zeer waarschynelyk, dat dezelve veroorzaakt word door een allersubtielst Gif, dat door de Beesten met de Lugt werd inge-ademd.

Wat de natuur en oirspronk van dit Gif zy, is onmogelyk te bepaalen, zo min als van de Kinderziekte, en het is even onzeker, waarom dit Gif alleen vat heeft op 't Rundvee, en niet op Paarden, Schaapen en andere Beesten, of ook niet op Menschen; als mede hoe het toekomt, dat het maar éénmaal op het zelfde Beest werkt, en de gebeterden niet meer aandoet.

Dit Gif maakt weinig of geen ontsteeking, en kan daarom niet onder de Caustica en Inflammantia geteld worden.

Maar het schynt voornaemelyk op het Harssen en Zenuw-gestel te werken en meer verdoovende dan prikkelende te zyn.

De lusteloosheid, de druilige houding, de hangende Kop, de verminderde Secretiones en Appetitus Naturales geven dit te kennen.

Het zelve werd nog geconfirmeerd door de geringheid der Salutare bewegingen, die de Natuur tegens dit Gif oppofeed, zynde zelfs de Koorts, anderzints het sterkste middel der Natuur, naar maate van het gevaar, zeer gering, het welk duydelyk eene uytdooving der Vires Motrices te kennen geeft, even gelyk in alle kwaadaardige ziekzens.

Behalven deeze verdoovende kragt, schynt dit Gif ook de Putrefactie te bevorderen, hoewel dit laatste mogelyk maar een gevolg van het eerste is, immers zyn er, behalven in de zogenaamde Primæ Viæ, geen bewyzen van verrotting. Want

Het Bloed, in het begin der ziekte afgelaten, is volkomen goed, concreesceerd naar gewoonte, geeft zyn Serum en toond niet de minste tekenen van Inflammatie of Dissolutie, en uit 4 ℥ Bloed, in een doek gedaan, droop er bykans 2 ℥ Serum.

Het Bloed, in het hevigste der ziekte afgelaten, gaf ook geen

geen bewys van Inflammatie, het concrefceerde wel langzaam, maar van xvij Oncen, in een doek gedaan, kreeg men vij Oncen Serum: en deeze Proportie komt genoegzaam overeen met die, welke men vond in het Bloed van een gezond Beest, het welk $61\frac{1}{2}$ Oncen Serum en $64\frac{1}{2}$ Oncen Cruor gaf: ook was het Serum zo wel als het Cruor, by alle Proeven, gelyk aan dat van een gezond Beest.

De Melk, in het begin der ziekte gemolken, was wel iets dikker, maar dit komt waarschynelyk door de verminderde Secretie: ze schifté niet op het vuur, en gaf met Acida en Alcalia gemengd zynde, dezelve verschynfelen als die van gezonde Beesten.

De Melk, in het hevigste der ziekte gemolken, was dik als Colostrum of Biest, en confisteerde op het vuur, maar gaf verder door reuk of smaak geen het minste bewys van Alcaliescentie.

De Galblaas is, by de opening van gestorvene Beesten, dikwyls grooter gezien als by gezonde geslagte; maar de Gal zelfs is van couleur, consistentie en uitwerking cum Reagentibus als die van gezonde Beesten.

Hieruit nu blykt, dat het Bloed en de binnenste deelen des Lighaams, in het kort beloop deezer ziekte, weinig werden aangedaan, en dat de voornaamste werking van dit Gif, (in zo verre deszelfs uitwerkingen zigbaar zyn) op de Eerste Wegen geschied; de Actie der Maagen houd schielyk op; de Pens en de Pseauter kunnen zig niet ontdoen van de ontvangene Stof, die daardoor onbewerkt blyvende, bederft, waartoe de verhinderde uitstorting van Gal mogelyk ook iets toe doet, het welk wy besluiten uit het geen zo even is aangemerkt, dat naamelyk de Galblaas in Beesten, die van deeze ziekte gestorven zyn, meest voller gevonden word, als gewoonelyk.

De Ingewanden ontfangen dus niet, dan eene dunne bedorve stof, dewelke haare eige sappen schielyk bederft; hierdoor word den 3den of 4den dag een gevaarlyke Loop veroorzaakt, duurende, tot dat de kragten uitgeput zyn: in de weinigen, die niet aan de Loop geraaken, ziet men de Buik meer gezwollen en grootere benaauwdheid.

De verhinderde Adembaling schynt meer veroorzaakt te worden door de tegenstand der opgezette Maagen en Ingewanden, dan door eene eigenaartige indispositie der Longen.

Men zoude deeze zaak veel breeder kunnen beredeneeren, en 'er verscheide Geneeskundige Bespiegelingen byvoegen; dan dewyl hier uit weinig voordeel te wagten is, verzoeken wy alleen verlof, om onze gedagten nopens de wyze van voorkoming en geneezing deezer ziekte, nog kortelyk te mogen voorstellen.

De eerste vraag is, of en hoe men de ziekte van het Rundvee kan voorkomen?

Men kan dezelve niet voorkomen, of men moet beletten, dat de Beeften besmet worden.

In het algemeen zyn er, om de Besmetting voortekoomen, maar twee wegen.

1. Door het beneemen van alle Communicatie met zieke Beeften, gelyk in tyden van Pest onder de Menschen, geschied.

2. Door de Beeften in dezelfde staat te brengen, waarin gebeterde Beeften zyn, ten einde dezelve de vatbaarheid voor deeze ziekte verliezen.

Het eerste is een zaak der Hooge Overigheid.

Het andere hebben wy zoeken te doen door het applicceeren van verscheide Middelen, maar te vergeefs.

En geen daar van, niettegenstaande de meesten derzelven de verrotting sterk tegenstaan, hebben de Beeften zo min als het zetten van Dragten en het onthouden van het Hooy, voor de besmetting kunnen bewaaren.

Men zoude, behalven het geene wy geprobeerd hebben, nog oneindig veel dingen kunnen beproeven, maar wegens den onbekende aard en werking van het Gif is het een blind zoeken; men kan redelyker wyze niets bepaalen, alvorens men weete, wat onderscheid er is tusschen een gebeterd en een ongebeterd Beest, of wat het eigentlyk is, het welk een gebeterd Beest voor de besmetting onvatbaar maakt.

Dit is onbekend, en zal onbekend blyven, gelyk omtrent de Kinderziekte, weshalven niets, dan een gelukkig hazard een diergelyk Behoedmiddel, (zo het in de Natuur existeert) ontdekken zal.

De tweede vraag is, hoe de ziekte zelfs te behandelen?

Nadat het Beest door dit Gif besmet geworden is en ziek begint te worden, kan men, omtrent de Geneesmiddelen,
twee

twee wegen inslaan, of door een bepaald en specificq Tegen- gift te zoeken, waardoor het Gif onmiddelyk zyn kragt werd benomen; of door eene of andere Methode, volgens de Symptomata der ziekte, naar de regels der kunst te bepaalen.

Een waar Antidotum kan, wegens den onbekenden aard van het besmettende Gif, niet door de Reden gezogt worden, maar moet alleen, zo het te vinden is, by geval worden ontdekt.

Dus men genoodzaakt is, of de algemeene Antidotale Methodes te volgen, of eene Geneeswyze bepaalen, die naa de uitwerking van dit Miasma geschikt is.

Tot het eerste behooren de zogenaamde Alexipharmaca, dienende voornaamelyk om de levenskrachten te onderhouden en de Perspiratie te bevorderen. Wy hebben eenigen van dat soort, voornaamelyk de Wynruit, de Salie, als ook de Theriaca Diateffaron en het zo hoog opgegeve Medicament van den Heer Hamel Bruininx, van den beginne af, gebruikt, maar te vergeefs.

De beste Methode, die het beloop der ziekte aan de hand geeft, schynt voornaamelyk de drie volgende dingen te eischen.

1. Dat men het ontfange Miasma zoek uittedryven, of zo intewikkelen, dat deszelfs werking minder gevaarlyk werde.

2. Dat men de verrotting in de Eerste Wegen tegengaa.

3. Dat men, op het einde der ziekte, de kragten, die door de Diarrhee schielyk afneemen, zo veel mogelyk, behoude.

En dewyl de eerste werking van het Gif zig in de Maagen openbaard, zonde men, redelyker wyze, mogen besluiten, dat een goed Vomitif en daar op volgende Purgatie van grooten dienst konde zyn; te meer dewyl de drie eerste Maagen altoos, naa de dood, vol onverteerde Stof gevonden worden; maar wy hebben tot nog toe geen Vomitif voor het Rundvee gevonden, en ook maar één of twee Purgatien, dien eenige werking doen: dog deezen zyn zonder succes gebruikt, en voldoen ons daarom ook niet ten eenemaal, terwyl dezelve met de tweede Indicatie eenigzints sryden.

Tot het involveeren van Venynen werden de zachte Oliën
F 2 met

met vrugt gebruikt , maar uit het geen wy in verscheide Beesten , by het gebruik der Lyn-Olie , hebben waargenomen , schynt het , dat dezelve met de natuur van het Rundveestrydig zyn : wy hebben derhalven met dat oogmerk Mucilaginosā en bepaaldelyk de Gummi Arabicum in eene groote quantiteit aan twee Beesten laten gebruiken , waarvan het eene werkelyk gebeterd is ; en schoon uit dit enkele voorbeeld geen gevolg mag getrokken worden , zoude het egter niet ondienstig zyn , deeze methode in meer Beesten te beproeven ; men zoude de Gom , die wy in Gerste-Water hebben doen smelten , ook in Azyn kunnen oplossen , om des te beter de Putrefactie tegentegaan ; ook zoude men , tot het zelfde einde , de Mucilago Radicis Althææ , Radicis Symphyti of Seminum Cydoniorum kunnen gebruiken .

Om aan de tweede Indicatie te voldoen , naamelyk de verrotting tegentegaan , hebben wy veelerhande Middelen in het werk gesteld en inwendig gegeven het gemeen Zout , het Nitrum , de Spiritus Vitrioli , de Flores Chamæmeli , de Kina en de Campher (*); en wat uitwendige middelen betreft ,
men

(*) In de Beesten , waar van hier gehandeld is , is de Campher wel niet gebruikt , maar zulks is reeds geschied by de Proeven , in de maand January deezes Jaars , door ons ook op ordre van Uw Ed. Mog. in elf Koe-Beesten genomen .

Het zal daarom niet ondienstig zyn , de behandeling , toen door ons gehouden , beneffens de uitkomst hier kortelyk bytevoegen .

Van deeze Beesten was er reeds één ziek , terwyl alle de anderen gemeen wel en tierig waren .

Zy werden alle getekend , het zieke Beest met N. I. en de overigen vervolgens van N. II. tot N. XI.

N. I. Een Vaars van 3 Jaar .

Deeze heeft de vyf eerste dagen der ziekte geen Medicamenten gebruikt .

Den zesden dag is ze aan de Rey geraakt en heeft toen gekregen een Infusie van 2 loot Rhabarber met 4 loot Sal. Ebsen , maar zonder uitwerking .

Den zevenden dag der ziekte is dit Beest gestorven .

N. II en III. Twee Vaars-Koeien , beiden van omtrent 8 Jaaren .

Deezen hebben drie dagen voor de ziekte , tweemaal daags gekregen het Infusum Fl Chamem. te voren beschreven : ze zyn te gelyk ziek geworden , en omtrent te gelyker tyd , op den zesden dag der ziekte , gestorven .

N. II. hebben wy in het begin der ziekte , doen aderlaaten , maar N. III. niet .

Beiden hebben zy den tweeden dag der ziekte 2 ℥ Syroop met 2 mingelen Karnemelk gekregen .

N. II. Is in het geheel niet aan de Rey geweest , niet tegenstaande men dezelve nog een Clysteer gezet heeft .

N. III. Was reeds den derden dag der ziekte aan de Loop : deeze heeft de twee laatste dagen een Cordiaal gekregen , bestaande met 4 Loot gekneust Mostertzaad , één half pint Raap-Olie en even veel Genever .

N. IV.

men heeft naauwkeurig agt gegeven, dat de Stallen dagelyks schoon gemaakt en de Beesten zelfs gereinigd wierden, gelyk ook dat de Lugt geduurig door de rook van Geneverbesfen

N. IV. en V. Deeze beide Koeien, waar van de eerste omtrent 3, en de andere omtrent 10 Jaar oud was, hebben, tot een Præservatif, gebruikt het Infusum Salviæ.

N. V. Is in het geheel niet ziek geworden, en is, by nader onderzoek, bevonden een gebeterd Beest te zyn.

N. IV. Werd den derden dag, naa het gebruik van het bovengem. Infusum ziek; ze mestede egter natuurlyk tot op den zesden dag der ziekte; toen raakteze eindelyk aan den Loop en stierf 's anderen daags.

De drie eerste dagen der ziekte heeft dit Beest niets gebruikt als $\frac{1}{4}$ Loot Campher daags; maar na die tyd tot deszelfs dood toe 's morgens de Campher en 's avonds het Cordiaal van N. III. gekregen.

By de opening vond men de Ingewanden gezond; maar de Stof in de Pens en in de Pseauter ongemeen stinkende.

N. VI. Een Vaars van 3 à 4 Jaar, heeft drie dagen voor de ziekte, tweemaal daags ingekregen het Infusum Ruræ.

In de ziekte zelfs, heeft dit Beest dagelyks tweemaal gekregen één loot Extract van Kina, gesolveerd in 8 Oncen water.

Dit Beest is niet verstopt geweest, maar tusschen den 4 en 5 dag der ziekte aan de Loop geraakt en sterft den 6den dag.

N. VII. Een Vaars-Koe van omtrent 5 Jaar.

Deeze heeft zeven dagen voor de ziekte, en ook in de ziekte zelfs dagelyks in twee reizen gekregen het volgende Decoctum.

℞. Cort. Peruv. Unc. iij.
Coq per hor. ex Aq.
Col. Unc. xxvij
D. Usui.

De drie eerste dagen der ziekte heeft dit Beest natuurlyk gemest; den vierden dag is het verstopt geraakt, en toen vervolgens aan de Rey gekomen, de Buik was ongemeen gezwollen.

Den vyfden dag der ziekte sterft het reeds.

N. VIII. Een Kalf-Koe van omtrent 8 Jaar.

Deeze heeft vyf dagen voor de ziekte, en ook in de ziekte zelfs, dagelyks tweemaal gekregen één loot Extract van Kina, gesmolten in 8 Oncen Water.

Ze heeft natuurlyke afgang gehouden tot daags voor de dood, wanneer de Mest brandig werd en het Beest eindelyk verstopt raakte.

Den vierden dag der ziekte geclysteerd zynde, is het zelve kort daar op gestorven.

N. IX. Een Vaars-Koe van omtrent 7 Jaar.

Deeze heeft 12 dagen lang gebruikt het Decoctum Antimonii, hier boven onder de Præservative middelen beschreven.

Is volkomen wel gebleven, niettegenstaande het midden onder de zieke en stervende Beesten stond. Of het een gebeterd Beest is, is onzeker.

N. X. Een Kalf-Koe van omtrent 10 Jaar, die droog staat.

Deeze heeft twee dagen voor de ziekte, 's morgens en 's avonds telkens 4 Loot gemeen Zout gekregen.

fen of Waaffem van Azyn behoorelyk gezuiverd en vernieuwd is.

Tot behouding der kragten, by toeneemende zwakheid en aanhoudende Loop, hebben wy voorgeschreven een *Hauftus Cardiacus* van Mostertzaat, Raap-Olie en Genever (†), en naderhand de Muscaat-noot, als mede de *The-riaca Andromachi*.

Alvorens te eindigen, moeten wy hier nog een woord bydoen omtrent de Aderlatingen.

In het begrip, het welk wy ons van de Ziekte geformeerd hebben, komen dezelve in het algemeen niet te pas: wy hebben nooit groote hitte of ontsteeking in de zieke Beesten waargenomen; ook zouden herhaalde Aderlaatingen de kragten, die, zonder dat, maar al te schielyk afneemen, nog meer doen vervallen.

Egter zal eene maatige Lating in sterke, volbloedige en niet al te vette Beesten, in het begin der ziekte van dienst kunnen zyn.

Mogelyk zoude ook zelfs in het hevigste derzelve, wanneer de benaauwdheid zeer groot is, het afneemen van een pond of twee Bloed eenige verandering kunnen te wege brengen; immers het eenigste Beest, dat van de twintig laatsten gebeterd is, is op den vyfden dag der ziekte (die by het zelve zoo hevig was, als by eenig ander) 17 Oncen Bloeds afgelaten, en was 's anderendaags reeds iets beter, waar uyt ten minsten blykt, dat ook in het felste der ziekte eene maatige Laating zonder nadeel geschieden kan.

En

Zo dra de verminderde eetlust en mindere afgang tekenen van ziekte gaven, is het Beest ader gelaten en het Bloed schein gezond: ook heeft het toen twee dagen agter een gebruikt 2 ff gemeene Syroop onder 2 miogenen Karnemelk, dog is hier van niet aan de Rey geraakt, maar heeft natuuryk gemaest.

Sterft op den vierden dag der ziekte.

By de opening is niets onnatuurlyks gezien.

N. XI. Een Oude Vaars van 4 Jaar.

Heeft vier dagen voor de ziekte dagelyks dezelfde quantiteit van gemeen Zout gekregen.

In de ziekte zelfs heeft dit Beest alle dag gebruikt $\frac{1}{4}$ loot Campher.

Op den derden dag is het aan de Diarrhee; en tusschen den vyfden en zesden vyfden en zesden dag der ziekte gestorven.

(†) Deeze *Hauftus* hebben wy gebruikt by het doen onzer eerste Proeven; gelyk zulks uit N. III en IV. derzelve blyken kan.

En dit zyn, EDELE MOGENDE HEEREN, de voornaamste waarneemingen en aanmerkingen, die wy waardig oordeelden, om onder het oog van Uw Ed. Mog. te werden gebragt; ten einde Uw Ed. Mog. daar uit zien mogen, wat Plan wy in de behandeling deezer Beeften gevolgd hebben, en het teffens blyke, hoe min men tot hiertoe in de kennis der ziekte gevorderd zy, en hoe weinig hoop er zig tot nog toe opdoet tot het uitvinden van eene voldoende geneeswyze.

Wy hebben de eer, ons met de diepste veneratie te tekenen;

EDELE MOGENDE HEEREN!

*Uw Ed. Mog. Onderdaanige en
Dienstvaardige Dienaars*

J. OOSTERDYK SCHACHT.

Utrecht den 14. April
1769.

J. D. HAHN.

P. LUCHTMANS.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
RESEARCHES MADE BY THE
COMMISSIONERS OF THE
REVENUE DEPARTMENT IN
THE YEAR 1880-81.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
RESEARCHES MADE BY THE
COMMISSIONERS OF THE
REVENUE DEPARTMENT IN
THE YEAR 1880-81.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
RESEARCHES MADE BY THE
COMMISSIONERS OF THE
REVENUE DEPARTMENT IN
THE YEAR 1880-81.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
RESEARCHES MADE BY THE
COMMISSIONERS OF THE
REVENUE DEPARTMENT IN
THE YEAR 1880-81.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
RESEARCHES MADE BY THE
COMMISSIONERS OF THE
REVENUE DEPARTMENT IN
THE YEAR 1880-81.

